

[[Landbrugsministeren.]

punkt, for han siger, at vi skal blande os så lidt som muligt i det herhjemme, det går bedst af sig selv, men nu kommer han samtidig og stiller det krav til mig, at nu skal jeg gennemføre, at man i England efterkommer hans ønsker. Han forlanger, at vi skal ophæve lurmærket, hvis ikke Englænderne behandler vort smør og vore landbrugsvarer så godt, at de er fuldkommen friske, når de kommer ud til forbrugerne. Jeg vil nu alligevel tro, at vi har nok at gøre med at styre vore egne sager. Det kan ikke nytte noget, at vi blander os i, hvordan de behandler varerne i England. Vi er selvfølgelig interesseret i, at varerne behandles så godt som muligt, og vi gør opmærksom på det, når vi bliver bekendt med, at det ikke er tilfældet, men ligefrem at sige: hvis ikke I vil behandle vore varer så godt, som vi ønsker det og mener det er rimeligt, vil vi ikke give dem lurmærket mere, det tror jeg ikke er hverken i landbrugets eller i Danmarks interesse.

Det ærede medlem hr. Peder Jakobsen kritiserede også, ligesom det ærede medlem hr. Aksel Larsen, meget stærkt Englandsaftalen. Ja, nu bagefter, efter at devalueringen og prisstigningerne er kommet, er der nogle, der er bagkloge, men da Englandsaftalen blev sluttet i sommer, havde jeg anledning til at have en forhandling med samtlige landbrugets organisationer, både de store og de små, og der var ingen, der dengang gjorde indvending imod den; alle erkendte, troede og mente, at det var rigtigt at slutte aftalen, sådan som den forelå.

Det ærede medlem spurgte mig, om man fra regeringens side havde gjort, hvad der var muligt, for at få amerikanerne til at opheve forbudet mod at indføre smør til Amerika. Ja, selvfølgelig har den danske regering, de danske landbrugsorganisationer, gjort, hvad de kunne, for at få importforbudet ophævet, og vi går ud fra som givet — det vil vi da i alt fald håbe —, at det skal lykkes. Efter at Amerika nu har nedsat tolden, hvilket jo skulle betyde, at det ønsker at få smør, håber vi, det skal lykkes at få gennemført, at der bliver givet licens til indførsel også af dansk smør.

Imidlertid, når der er så vidt forskellige opfattelser af spørgsmålet, og når man fra organisationernes side hidtil har anbefalet at fortsætte med den ordning, vi har, og man nu gør forsøg på at samle landbruget som en enhed sammen med de handlende for at fortsætte privat, dersom forslaget her ikke bliver gennemført, så kan jeg ikke se, hvorfor man skulle opheve den hidtidige ord-

ning, ikke mindst på grund af de meget mere usikre forhold, vi er kommet ind i efter devalueringen. Indtil de trækker sig i lave, indtil det hele falder til ro, er det klart, at en centralisering er mere nødvendig, end den vil være, når vi kommer ind under mere stabile forhold. I øjeblikket ligger det netop sådan på grund af devalueringen, at prisforskellen i de forskellige lande er større, end den vil være under mere normale forhold. Derfor vil jeg tro, at hvis man virkelig vil landbrugets vel og vil se at få så meget ud af eksporten som muligt til gavn for os alle sammen, vil det være det rigtige at fortsætte med lovgivningen her i alle tilfælde et stykke tid endnu. Jeg vil, idet jeg udtaler det håb, at man vil gå med hertil, sige, at jeg er rede til at være med til at forhandle om forslaget i et udvalg og give de oplysninger, som man ønsker, og som det er muligt for mig at give.

Jørgen Gram: De ærede medlemmer hr. Peder Jakobsen og hr. Aage Fogh spillede på den gamle melodi, at under det nuværende system manglede man unge handlende; der er for få. Jeg har nu ikke indtryk af, såvidt jeg har kunnet iagttage, hvordan handelen foregår ude omkring, at der er for få handlende, der melder sig til at være med i denne eksport. Jeg har hidtil haft det indtryk, at det ikke mindst var de to ærede medlemmer, der foregav at varetage denne handelsstands interesser. Men måske vil de herrer ikke anerkende kvaliteten af dem, der er, for der er i hvert fald nok, der ønsker at være med i handelen nu.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh harcellerede over min stilling i teori og praksis og sagde, at jeg i dag havde meldt mig som en af dem, der ønskede loven afviklet. Det ærede medlem har måske helt glemt, hvad der skete i foråret? Var jeg da ikke også med til at ønske, at loven nu skulle afvikles? Ellers vil jeg bede det ærede medlem om at prøve at læse forhandlingerne der igennem. Jeg mener ligesom mit parti, at udviklingen nu er så fremskreden, at nu kan de bånd løsnes, der i sin tid var nødvendige, fremtvunget af udviklingen.

Hvad angår min stilling i øjeblikket, er jeg jo medlem af og formand for et af eksportudvalgene, som eksisterer til den 15. november, og så er det vel også min pligt at varetage denne opgave så godt, som det er muligt. Det er det, jeg har gjort, og jeg kan oplyse overfor det ærede medlem, at jeg også har prøvet på i al beskedenhed at være med til at få fremtidens eksportforhold på mit område, således som andre har gjort det på deres område, tilrettelagt i forbindelse med